

Prvé čítanie: 1Kr 19, 9. 11-13

Žalm: Ž 85, 9. 10-14

Druhé čítanie: Rim 9, 1-5

Sv. Evanjelium: Mt 14, 22-33

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 37

Modlitba za rodiny

Minulú nedeľu sme sa spolu spojili v „hromadnej“ modlitbe za rodiny. Aj túto nedeľu Vás všetkých „požívam“ modliť sa za rodiny. Jedná sa o 9-dňovú pobožnosť k sv. Gerardovi. Gerard sa celý život staral o maminy a malé deti. Dokonca je i známy príbeh, ktorý prispel aj k tomu, aby bol Gerard uctievaný ako ochranca matiek: Keď odchádzal z návštevy u jednej rodiny, zabudol si vreckovku. Mladé dievča si to všimlo a chcelo ho Gerardovi podať. Ten jej však povedal, aby si ju nechala, pretože ju ešte bude potrebovať. A naozaj, dievča po rokoch prežívala tehotenstvo s mnohými ťažkosťami a vtedy si spomenula na Gerardovu vreckovku. Vzala si ju a pomodlila sa ku Gerardovi. Jej stav sa začal zlepšovať a dieťaťko sa narodilo v poriadku.

Deväťdňová pobožnosť za rodiny

Svätý Gerard, patrón rodinného života, patrón matiek, prosíme ťa, zjednot' všetky rodiny. Potreby sú veľmi veľké, mnohí ľudia

sú osamelí a nesmelí. Rodinný život dneška je ohrozovaný z každej strany. Prosíme ťa, oroduj za nás u nášho nebeského Otca.

Prvý deň

Drahý Pane, prosíme ťa za všetky matky: nech si uvedomujú hodnotu svojho

materstva. Povzbud' všetky, ktoré sú sklúčené úzkosťami a trápením.

Daruj im silu milovať a chrániť svoje rodiny. Dovoľ, aby tých, ktorých im ty dávaš, zahrňovali svojou láskou. Prosíme i za matky, ktoré sú osamelé v starostlivosti o svoje deti. Pomôž im prekonať samotu. Nech sa im vždy dostáva lásky a podpory od ľudí, s ktorými žijú. O to ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

Druhý deň

Drahý Pane, prosíme ťa za všetkých otcov. Nech spoznajú svoju úlohu v rodine. Nech si uvedomujú svoju veľkú zodpovednosť, hodnotu osobného príkladu, ktorou vytvárajú vo svojich deťoch tvoj obraz - obraz milujúceho, nebeského Otca. Nech nevidia v sebe len "zabezpečovateľov" rodín, ale najmä prameň nevyhnutnej sily a citlivosti. Prosíme ťa o to skrze Krista, nášho Pána. (Petra Mareková)

(Pokračovanie ďalších dní v budúcom čísle)

„Keď vás niekto požiada o radu, poraďte mu otvorene a nezištne, či to už prijme, alebo nie.“
(Sv. František Saleský)

MARIÁNSKA CYKLOTÚRA II.

Utorok ráno 19. 07. som vstal už o štvrtjej. Celú noc som nemohol poriadne zaspať. V kuse pršalo a blýskalo sa. Presťahoval som sa do kaplnky, ktorú sme mali rovno oproti našej izbe na rannú modlitbu. O šiestej budím všetkých. Ranná toaleta, malá príprava a o pol siedmej už slávime svätú omšu v kaplnke. Iba my. Ďakujeme Nebeskej Matke a máme za čo ďakovať a zároveň prosíme o ďalšiu ochranu. Po raňajkách a spoločnej foto s otcami redemptoristami o 8.30 vyrážame. Smer Vrbov s medzi prístátím v Litmanovej. Vidíme po okolitom kraji, čo narobil ten nočný dážď. Rozvodnené potoky, zaliate dvory, polia, zahatané mosty a po ceste steká voda ako po koryte rieky. Aj napriek tomu Spiš je úžasný. Je to nádherný kraj. Škoda, že sa nedokážeme predat'. Turisti tu majú čo obdivovať. A tie kopce. Jeden za druhým. Stále väčšie a väčšie stúpanie. A zrazu – prvý pád našej jedinej dievčenskej účastníčky. Našťastie sa to obišlo iba s odreninou ľavej dlane a s odretým pravým kolenom. Horšie na tom bol bicykel. Zlomila sa rúčka zadnej brzdy, a tak brzdiť už bude môcť iba prednou brzdou. To zase spomalí naše putovanie. Hlavne dole kopcom, kedy sme mohli dobiehať čas, ktorý sme stratili pri stúpaní na kopec. Prechádzame obcou Lenartov. Podľa výpovede otcov redemptoristov tu slúži náš bývalý farár otec Fogáš. Za dedinou Rómovia s plnými košíkmi dubákov a nás čaká ďalší kopec. O 12.15 prichádzame na SALAŠ U FRANKA. Sme poriadne vyšťavení. Tie kopce nás riadne preverili. A to nemáme ešte za sebou ani polovicu cesty. Prehodnotili sme našu situáciu a po obede sme sa rozhodli, nech nám to Nebeská Matka odpustí, do Litmanovej

nejdeme. Litmanová by nám zabrala min. 3 hodiny. A to je už veľa. To by sme do Vrbova došli až v noci. A to ešte nevieme aké kopce nás ešte čakajú. 13.40 vyrážame – smer Vrbov. Pomaly sa naša cesta obracia smerom na juh a už začíname krútiť proti vetru. A zase kopce. Stojíme v Podolínci. Urobili sme si spoločné foto pred farským kostolom a pokračujeme. Začína pršať. Nás čaká znovu kopec a po ňom ďalší a ďalší a ... až sme po daždi došli o 17.30 na faru vo Vrbovom. Uložili sme bicykle, zložili veci, prezliekli sa a o 18.30 sme už boli na kúpalisku. Duchovný otec z farnosti nám dal 3 VIP náramky. Keď nás otec Marek na kúpalisku predstavil, kto sme, čo sme a ako sme sem prišli, dostávame ešte jeden VIP náramok a za tri lístky musíme zaplatiť 15,-€. V prepočte na jedného je to 2,20-€. Skoro ako v Maďarsku. Ten horúci kúpeľ a tie masážne trysky robia svoje. Za chvíľu sme všetci svieži a čerství ako rybičky. Stretávame tu aj našich rodákov z Černého na dovolenke. Po hodine striedame náramky, aby všetci mohli ísť do horúceho kúpeľa a k masážnym tryskám. O 20.30 končíme a odchádzame do blízkej reštaurácie. Aj keď je vonku zima a my sme oblečení iba na ľahko, vôbec to necítíme. O. Marek tu bol s deťmi na letnom tábore, tak nás tu všetci vítajú ako starých známych. Dávame si dvojité porciu hranoliek a odchádzame na faru. Dnes je to iné ako včera. Máme jednu veľkú izbu a na chodbe spoločné WC so sprchou. O desiatej večer si dávame ešte večeru. Po tom horúcom kúpeli nám poriadne vytrávil. Po večeri rozťahujeme matrace a spacáky a o polnoci si dávame večierku. Krátka bilancia: - prešli sme 99,83 km, s priemernou rýchlosťou 18,4 km/hod., čistý čas na bicykli 5 hodiny a 26 minút.

Je 20. 07. streda ráno. Budíček o šiestej. Dnes sa nechce nikomu vstávať. Nevieť či je to tou vodou, čistým vzduchom alebo neskorou večerou. Konečne po polhodine budenia začínajú vstávať. Znovu výdatné raňajky a ďalšia únava. S plným žalúdkom sa nikomu nechce ísť preč. Tak akurát ľahnúť a spať. Ale nedá sa. Vstávame všetci, balíme, upratujeme, dofukujeme gumeny na bicykloch a po ďakovnej rozlúčke o 8.30 vyrážame smer Levoča. A zase hore kopcom hneď v dedine. Ale potom do Levoče sme išli väčšinou dole kopcom. Paráda. O 10.00 sme už v Levoči. Prezreli sme si historické centrum. Je z roka na rok krajšie. Tlačíme bicykle po pešom chodníku hore na Mariánsku horu. Tesne pred jedenástou sme už všetci hore. Vydýchať sa, trochu oddýchnuť. Otec Marek sa porozprával s rehoľnou sestričkou, ktorá má na starosti Levočskú baziliku a po potrebnej príprave slúži otec Marek svätú omšu iba pre nás. Po omši si naberalme vodu z prameňa. O 12.10 vyrážame už na bicykloch dole po ceste a začína pršať. Kým zídeme dole je z toho dažďa už poriadny lejak. Po spoločnej porade vyrážame ďalej aj napriek hustému dažďu. Pre ľudí, ktorí sa chúlili pod daždníkmi sme boli ako atrakcia. Komentovali nás slovami: „Aha! Pozrite cyklisti po takom daždi.“ Nám to nevadilo. Pred sebou sme mali ešte kus cesty a na druhej strane nám aspoň nebolo horúco. Pri benzínovej pumpe opravujeme prvý defekt. A zase kopce a doliny, kopce a ... Prestalo pršať. Začína svietiť slnko.

Prichádzame na salaš pod Sivou bradou a už sme pomaly suchí. Dávame si horúcu polievku a bryndzové halušky. Prezliekli sme sa do suchého a o 14. 40 vyrážame – domov. O tretej poobede prichádzame pod Branisko. Má ešte stále svoju silu pre niektorých z nás. Hlavne zo začiatku, kde je príliš veľké stúpanie. Ani tohto roku sa mi ho nepodarilo zdolať. Nebol som sám. Prvá skupina dorazila na „Chvála Bohu“ o 15.40. My s 20 minútovým oneskorením. Spoločné foto a vyrážame ďalej. Čaká nás v podstate už iba zjazd dole s výnimkou kopcov pri Malom Šariši. O 17.40 vchádzame do Prešova. Prešli sme ho za 20 minút. Vychádzame z Prešova a naskytuje sa nám nový pohľad na krajinu. Polámané stromy, na ceste kopy konárov, lístia. Tu musel byť poriadny vietor. Až po príchode domov sa dozvedáme, aký vietor nás obišiel. Ešte Petič. Domov to už nie je ďaleko. Niektorí už šliapu so zaťatými zubami. Vydržať. Už nie je toho veľa. V Hlinnom začína znovu pršať a prší už v kuse. Konečne Čemerné. Hodiny ukazujú trištvrte na deväť večer. Sme doma. Ďakujeme Nebeskej Matke za všetko. Krátka bilancia:

- prešli sme 140,21 km, s priemernou rýchlosťou 17,2 km/hod., čistý čas na bicykli 8 hodiny a 09 minút. Účastníci: Otec Marek, Paľo Fincický, Mišo Jenčo, Marek Kuruc, Peter Tóth st., Nikola Tóthová a Peter Tóth ml. Za tri dni sme precestovali naprieč našim krásnym Slovenskom 331,86 km. Pán Boh zaplať za ten dar.
(Peter Tóth)

Spomienka

„ Päť rokov je za nami, čo nepočuť jej hlas, zostáva však medzi nami a spomienky žijú v nás.“

Dňa 7. 8. 2011 si pripomenieme 5. výročie odvetdy, čo od nás do večnosti odišla naša drahá mamka, babka, švagriná a sestra

MÁRJA GAVALOVÁ z Čemerného.

Ktorí ste ju poznali, venujte jej tichú spomienku s modlitbou.

S láskou a úctou spomínajú: dcéra, synovia a ostatná rodina.

*Prečo je čisté okolie dôležité pre celého človeka?
Lebo jed škodí telu a pornografia duši.*

Puding

Nicky Cruz, bývalý gangster v New Yorku, rozpráva:

V istej rodine začali mať ťažkosti s desaťročnou dcérou Mary-Ann, lebo chcela vidieť určitý film. „Všetci naň idú, len ja nie,“ povedala matke. „Ale prečo?“

Matka práve robila puding. „Mary-Ann,“ povedala, „kde sú tie skazené vajcia, čo som dnes našla hore na regáli?“

„Sú v odpadkovom koši. Prečo?“

„Dones mi ich.“

„Čo s nimi chceš urobiť?“

„Dám ich do pudingu.“

„Pokazené vajíčka? Ved' pokazia celý puding.“

„Vidíš, keď sa puding pokazí, môžem ho vyhodiť. Ale keď si ty napcháš hlavu odpadkami –

a tento film k nim patrí –, nebudem ju môcť jednoducho vyhodiť.“

Nicky Cruz dodáva: Musíme sa pozrieť do očí skutočnosti, že pornografické časopisy, filmy a programy sú dnes jedným z najvýnosnejších obchodov na svete.

Prečo je miernosť taká veľmi dôležitá pre tých, čo sú zodpovední za národ?

Lebo dostávajú lákavé ponuky a „príležitost“ robí zlodeja“.

„Tiger“

Francúzsky šéf vlády Clemenceau bol veľmi prísny a svedomitý. Preto ho tiež volali „Tiger“. Raz sa ho istý novinár opýtal: „Prečo ste medzi ľuďmi taký neoblúbený?“

Odpoveď znela: „Lebo im hovorím pravdu. Časy sú zlé, ľudia sa musia uspokojiť s málom.“ „Prečo ste aj u veľkých, u politikov neoblúbený?“ vyzvedal sa ďalej novinár.

„Lebo som nepodplatiteľný. Neberiem peniaze od ľudí, ktorí hľadajú dobré miesto.“

„Ste teda jediný čestný politik vo Francúzsku?“

„Ale nie! Všetci sú čestní – kým neprídu do pukušenia.“

BYŤ KREŠŤANOM

Keď som mal osemnásť rokov

Ako osemnásťročný som bol na základnej vojenskej službe. Po prvýkrát v živote som býval medzi ľuďmi, ktorí nemali nijakú vieru. Spomedzi tridsiatich vojakov na našej izbe som bol jediný, ktorý v nedeľu chodil do kostola. V tejto situácii som začal pochybovať. Lebo moji kamaráti boli v podstate úprimní a sympatickí. A predsa sa nestarali ani o cirkev, ani o náboženstvo. Tak predsa sa dá bez viery existovať. A nakoniec, prečo by som vždy ja mal mať pravdu a ostatní by sa mali mýliť? Tak som sa v srdci pomaly stával neveriacim. Zotmelo sa vo mne. V tejto temnote mi Boh dal svetlo. Mal som tetu, ktorú som si veľmi vážil. Tetu Terezu. Bola zdravotnou sestrou a učenou dobrotou. Nevydala sa a po celý svoj život bola tichou pomocníčkou v každej duševnej i telesnej biede nespočetne mnohým ľuďom. Dovolenku som využil na to, aby som navštívil tetu Terezu. Bývala vo väčšej dedine blízko Paríža. Popoludní som si vyšiel na prechádzku a nejaký čas som presedel na zábradlí mosta cez rieku. Šiel tade starší tulák a zastavil sa pri mne. Začali sme sa rozprávať. Odrazu ukázal na dom mojej tety: „Vidíš ten malý domček tam oproti?“ povedal celý nadšený, „Tam býva najlepšia žena z celého okolia. Ona sama takmer nič nemá, a predsa urobí vždy všetko, aby našincovi pomohla.“ V tom momente som si uvedomil: moja teta je najlepší človek, akého poznám a je – hlboko veriaca kresťanka. Či by mohla byť nepravou vierou, ktorá dáva človeku takú silu lásky? Tak som aj ja znovu našiel cestu k viere. (Marek Kunder)

Smrť biskupa Baláža

Veriaci prežívajú obrovský smútok. Vo veku 70 rokov zomrel biskup Mons. Rudolf Baláž. Rudolf Baláž zomrel nečakane o 16. hodine vo svojom sídle v Banskej Bystrici. Informáciu nám potvrdil hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik. Otec Baláž sa napriek 70 rokom tešil dobrému zdraviu a bol známy hlavne svojimi energickými kázňami, v ktorých ostro kritizoval niekdajší komunistický režim. Nebol dlhodobo chorý. Podľa hovorca Jozefa Kováčika skončil na následky krvnej embólie. Rudolf Baláž sa narodil 20. novembra 1940 v Nevoľnom a za kňaza bol vysvätený v roku 1963. Práve bývalý komunistický režim výrazne poznačil jeho život. Napriek dobrým študijným výsledkom mu znemožnil ďalšie vzdelávanie. Za biskupa ho menovali v roku 1990. Šesť rokov potom pôsobil aj ako predseda Konferencie biskupov Slovenska. (ekč)

Kde pôsobil:

1963 – 1965 pôsobil ako kaplán v Brezne
 1965 – 1967 pôsobil v Krupine
 1967 – 1968 vo Vrútkach, v Kláštore pod Znievom a vo Vrúcku
 1968 – 1970 pôsobil na Biskupskom úrade v Banskej Bystrici
 1970 – 1971 bol správcom farnosti Piteľová
 1982 – 1990 bol správcom farnosti Turčiansky Peter
 14. februára 1990 bol menovaný za biskupa v Banskej Bystrici, kde pôsobil až do smrti.

Zdroj: Plus jeden deň, (krátené)

Kardinál Comastri: „Aby rodiny znovu našli Boha.“

Vatikán (26. júla, RV) – Spomienka sv. Joachima a Anny, rodičov Panny Márie, je neobyčajne prežívaná vo Farnosti sv. Anny vo Vatikáne. Kardinál Angelo Comastri, vikár Svätého Otca pre Mestský štát Vatikán, pri tejto príležitosti slávil svätú omšu v rovnomennom kostole, ktorý sa nachádza hneď za Bránou sv. Anny. V homílii sa zameral na postavy dnešných svätcov ako rodičov, ktorí vedeli vychovávať. Ich výchovou sa Mária stala vnímavou na Boží hlas. „Práve od svojich rodičov sa Mária naučila načúvať Božiemu hlasu, v onom «staň sa» sa skrýva život a svedectvo rodiny sv. Anny a sv. Joachima,“ povedal kardinál a navodil otázku, ako sa podľa ich príkladu vrátiť dnes k hodnotám rodiny: „Dnešná rodina sa stala púšťou. Dá sa povedať, že mnoho detí žije v ateistických domovoch a nezakúsi prítomnosť Boha. Keď chýba Boh, vytráca sa pokoj a harmónia, vernosť a tiež hodnotový rebríček. Príklad svätých Joachima a Anny nás má povzbudiť k tomu, aby sme v dnešnej rodine nachádzali prameň radosti, pokoja a krásy. Ak rodina nenájde Boha, nemôže deťom nič odovzdať. Maximálne im zaistí trochu blahobytu, ale nevyrieši ich otázky o zmysle života. Deti potrebujú svedectvo pravých hodnôt a ideálov, ale v prvom rade potrebujú svedectvo o Bohu - skale, na ktorej je možné postaviť život.“

Zdroj: TK KBS,

SVÄTÁ TERÉZIA BENEDIKTA Z KRÍŽA (EDITA STEINOVÁ) PATRÓNKA EURÓPY – 9.august

Edita Steinová sa narodila v Breslau, v dnešnom poľskom Wroclawi, 12. októbra 1891 ako jedenáste dieťa Siegfrieda a Auguste Steinovcom: v ten deň bol Jom Kippur, Deň zmierenia. Obchodník Siegfried Stein zomrel štyridsaťosemročný, keď Edita nemala ani dva roky. Jej matka, žena hlbokkej židovskej viery, musela sama vychovávať sedem žijúcich detí a viesť nevýnosný obchod s drevom. Editu, svoje najmladšie dieťa, pokladala za manželovu „poslednú vôľu“. Nadané dieťa stratilo vieru v Boha svojej matky, no hlboká viera Frau Steinovej v ňom zanechala trvalý dojem. Edita hneď od malička prejavovala mimoriadnu rozumovú bystrosť, takže matka ju dala študovať. Štúdium jej nerobilo ťažkosti. Roku 1911 zmaturovala a dala sa zapísať na filozofickú fakultu wroclavskej univerzity. Na filozofickom ústave bola jedinou ženskou poslucháčkou. Po dvoch rokoch odišla na známu univerzitu do Göttingenu, kde pokračovala v štúdiu filozofie. Z profesorov si zvlášť obľúbila filozofa Edmunda Husserla. Bol pôvodom Žid ako ona, a jeho náuka, nazývaná fenomenológia, ju upútala. V tom čase mal na Editu vplyv aj mníchovský fenomenológ Max Scheler, ktorý mával v Göttingene večerné prednášky o náboženských otázkach, napr. o podstate svätosti. Steinová o ňom napísala: "Bol celkom preniknutý myšlienkami katolicizmu a vedel ich podávať s celou jemnosťou svojho ducha a s plnou eleganciou a silou výrazu. Bol to môj prvý kontakt s doteraz úplne neznámym svetom."

Po vypuknutí prvej svetovej vojny r. 1914 sa 23-ročná Edita sa dobrovoľne prihlásila za ošetrovatelku Červeného kríža. Dali ju do vojenskej poľnej nemocnice, kde ošetrovala vojakov na infekčnom oddelení. Roku 1916 prof. Husserl prešiel na univerzitu vo Freiburgu. Pri ňom Edita dosiahla doktorát filozofie s najvyšším ocenením "Summa cum laude". Po promócií sa na žiadosť profesora Husserla stala jeho asistentkou.

Vo Freiburgu sa Edita zoznámila s poprednými predstaviteľmi fenomenologického hnutia vrátane Adolfa Reinacha, pričom sa veľmi zblížila s jeho luteránskou rodinou. Keď Reinach počas 1. svetovej vojny vo Flámsku zahynul, na Editu mocne zapôsobilo, s akou nádejou prijala manželka jeho smrť. Niesla svoju stratu a bolesť ako účasť na Kristovom kríži. Krátko pred smrťou o tom Edita napísala: "Bolo to moje prvé stretnutie s krížom a s Božím darom vnútornej sily tých, čo ho nesú. Po prvý raz v živote som hmatateľnejšie postrehla zmysel Cirkvi zrodenej z Kristovho utrpenia a víťaziacej nad ostňom smrti. Bola to zároveň chvíľa, v ktorej sa rozsypala moja nevera, židovské náboženstvo vybledlo a zažiaril Kristus v tajomstve kríža."

Okamih osvietenia nastal na návšteve jej priateľky a fenomenologičky Hedwigy Conradovej-Martiusovej a jej manžela. Keď sa hostitelia išli večer prejsť, Edita hľadala v ich knižnici niečo na čítanie. Vybrala si autobiografiu sv. Terezy Avilskej. Nemohla sa od knihy odtrhnúť. Prebdela celú noc a keď ráno knihu dočítala, povedala si: „V tejto knihe je pravda.“

(Pokračovanie v nasledujúcom čísle)

(otec Anton a Marek Kunder)

Farské oznamy

V ČASE OD **07.08.2011** DO **14.08.2011**

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme rod. **Humeníkovu, Brehovsku a Demčovu** - Trepská ul.

Upratuje sa v sobotu klasicky ráno o **8⁰⁰** hod.

Cenné papiere z 1. vlny kupónovej privatizácie - na nástenke je oznam pre všetkých tých, ktorí majú cenné papiere ešte z 1. vlny kupónovej privatizácie. Mnohé už nemajú žiadnu hodnotu, ale je potrebné platiť za vedenie účtu. Preto si zistite, ako na tom ste, aby ste nemuseli zbytočne platiť.

Farský letný tábor - iba pripomínam ešte raz, že odchod autobusu na Farský letný tábor je zajtra o **9³⁰** od fary.

Dekanátne stretnutie mládeže - všetkých mladých pozývam už na 4. dekanátne stretnutie mládeže, ktoré bude poslednú prázdninovú sobotu **27.8.** vo Vranove na **Severe**. Príde prvýkrát pomocný o. biskup Stolárik, bude výborný program a workshopy ako aj skupina na záver. Všetko si nájdete na plagáte. Prihlásiť sa môžete v sakristii alebo priamo u mňa.

Koncert skupiny Hillsong - dňa **14.9.** vystúpi v Ružomberku austrálska gospelová skupina Hillsong. Už beží prihlasovanie cez skupinu Mládeže nášho dekanátu na fb ako je aj možnosť si všetko nájsť na našej stránke. Plagát s informáciami je na nástenke.

Brigády pri stavbe nového kostola - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom, ktorí boli pomôcť v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke. Iba takisto pripomínam, že brigády sa zajtrajším dňom prerušujú až do odvolania.

Zbierka na Augustineum - Dnes je zbierka zbierka na Augustineum, Pán Boh zaplať za vaše milodary aj na tento cieľ.

Predmanželské ohlášky:

1. **Johannes-Mikael Mäki**, syn + Torstena Rogera a Terhi Marleeny rod. Huttunen z Fínska a **Denisa Furčáková**, dcéra Jozefa a Anny rod. Goffovej z Čemerného = 1.x.

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa

08:00 – rod. Nutárova;

18:30 – rod. Onderkova.

Kontakty

V prípade akejkolvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 08.08.2011 DO 14.08.2011

PONDELOK 08.08.2011 <i>Sv. Dominika, kňaza (spomienka)</i>	Sv. omša: 6³⁰ (K)
UTOROK 09.08.2011 <i>Sv. Terézie Benedikty z križa, patrónky Európy (sviatok)</i>	
STREDA 10.08.2011 <i>Sv. Vavrinca, diakona a mučenika (spomienka)</i>	
ŠTVRTOK 11.08.2011 <i>Sv. Kláry, panny (spomienka)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (VT-sever)
PIATOK 12.08.2011	Sv. omša: 18³⁰ (VT-sever)
SOBOTA 13.08.2011	Sv. omša: 18³⁰ (T+K)
NEDEĽA 14.08.2011 20. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNAME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete posilať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.